

малко храстіе и листакъ, па нека си пригрызвѣтъ, саль да ся прѣдъ очи ми. Хайди по-скоро; дай и на кравѣ-тѣ малко трички, че пла тукъ накакво щѣ ти кажѣ.

Стоенчо скоричко направи щото зарѣча баща му, доде при него и сѣдна на колѣнце близо до него да слуша що ще му той каже.

— Сынко Стоенчо, начина старецъ-тѣ, знаешъ ли ты днесъ кой день е? — Днѣсь е Свѣта Недѣля, Стоенчо! Сѣга рано сѣкый християнинъ въ църквѣ отива да ся Богу помоли, нѣ и ные макаръ дѣ сме въ това пусто мѣсто, пакъ трѣба да ся поприкрѣстимъ. Сѣкамъ да има въ раклѣ-тѣ нѣколко вощеницы, останки отъ майка ты (ахъ! Богъ да ѣ прости), остави отъ добри дни; извади ги да си припалимъ тукъ подъ това дърво и да ся Богу помолимъ. Да ся помолимъ, Стоенчо, да ны отърве отъ злосторници и да ны извади живо и здраво изъ тѣзи горѣ, за да видимъ по скоро Василя; да ся прикрѣстимъ, Стоенчо и да ся помолимъ за Васильово здравье, за Петрово здравье и за... Станкыно здравье... ако е жива, ако ли не... то... Богъ да ѣ прости... Поклони до земѣ-тѣ да стоимъ Стоенчо! и Богу да ся помолимъ, за да прости твоѣ-тѣ милѣ майка — легка ѣ прѣсчица!